



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Societatis Iesv Sive Propugnaculum: Pontificum,
Conciliorum, Cardinalium, Antistitum, nec non
Imperatorum, Regum, Principum & aliorum Virtute,
Religione, omniq[ue] Literatura illustrium (etiam ...**

Gomez, Cristobal

Antverpiæ, 1681

Ioannes Vega, Siciliæ n. 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-38486

A PROREGIBVS, SENATIBVS.

E T

SENATORIBVS.

Societas
commen-
datur Urbis
Vicario:

I. **A** IOANNE VEGA *Castellæ Præside, ac Sicilia Prorege, viro siue religione, siue bello, ac pace plane summo, nec ullis vnquam laudum præmijs adequando, qui ex Oratore Cæsaris Caroli apud Pontificem Sicilia iam Prorex ad Philippum Archiepiscopum Salasfiorum Episcopum, & almæ Urbis Vicarium in Ignatij, Societatisque commendationem scripserat: cui Vicarius ipse rescripsit. Pergratum quidem sibi fuisse commendationis Officium; sed ita, si suum vicissim, cum commendaret Ignatium, & eius Familiam, pari animi affectu, voluntateque susciperet; venia insuper postulatâ, si cum eo de Societatis amore certaret. Ita Par. 1. Hist. Soc. lib. 7. n. 1.*

Et Cæsari.

AB EODEM: *Qui perseuerans semper in amore opinionemque Societatis, à Cæsare impetrauit, ut Abbatia, quæ prima vacaret, quingentos, sexentosve annui census ferens aureos Panormitano Collegio assignaretur. Et quoniam rescripserat Cæsari (is Carolus V. erat) Societatem, quam ei commendauerat, non satis cognitam sibi aliunde fuisse, tametsi dictis eius, ac literis fidei satis habebat, faciendum Vega putauit, ut literarum Apostolicarum exemplar, quibus Societas confirmabatur, ad eum mitteret, & simul obsecraret, Testimonium de Ea sumeret ex ipso Pontifice, Ferdinandoque Romanorum Rege, minimè dubitans, quin tantorum Principum testimonium cum sua testificatione congrueret. In Africanam expeditionem hac ætate discedens, nihil antiquius habuit, quam ut Lamium precibus, & Sacrificijs apud Deum, opera, & Concionibus apud milites, præstidio*

dio futurum, una deduceret. Sic Ibidem lib. 10. num. 87. & 88. Et lib. 16. num. 18. constat tantam in Socios benignitatem, amorem tantum operibus etiam ostendisse, ut iam ipse Prorex aduocande in Siciliam Societatis primus auctor extiterit, Messanaeque constituende.

AB EODEM: Qui militari sua eloquentia nimium dolens Parentis nostri Sanctissimi occasum, gratias agit Deo, quod cum ei visum est tempus, ad se famulum suum transtulit, relictis inter mortales bonitatis sanctitatisque trophæis, quæ nec tempus, nec aer, nec aqua euersura vnquam sint, uti cernuntur euersa, quæ inanis gloria statuerat & secularis ambitio. Ait, se considerate triumphum, quo receptum in Cælo par foret, qui tot victorias præferabat, totque feliciter pugnatas pugnas aduersus tot tamque acerbos, ac barbaros hostes: quamque merito sancti huius Imperatoris signum in cælo possit inter signa statui S. Domini, Francisci, aliorumque Sanctorum: quibus Deus dedit, ut tentamenta, & miseras sæculi superarent, plurimasque animas eriperent à faucibus Tartari. Pariterque considero (inquit) quam sit hæc gloria, & triumphus procul ab inuidia aliorum Sanctorum Heroum, quamque diuersus ab sæculi huius triumphis & gloria miseriarum, & inuidia plenis, & cum damno Reipublicæ, corruptelaque coniunctis: quæ omnia eo valent, ut ingenti solatio, & firmamento sint nobis ad mitigandum quamuis acerrimum talis iacturæ sensum: utque expectemus adiumentum è cælo, quod melius, quam cum esset nobiscum, poterit præstare tum suæ Familiæ, tum omnibus qui sancto viro noti, deuotique fuere, ac sunt. Hæc ille Ibid. lib. 16. num. 128. Epist. in obitu S. Ignatii.

Ignatii
laus, & do-
lor ex eius
morte.

AB EODEM: Qui mirabatur non modo in Societate, sed nec in quopiam, qui ex eius institutione penderet, compertum quidquam vitij fuisse: sic enim in Siciliam ad Domenecum Iulio extremo scripsit: Non desunt quidam præsertim è Religiosis vehementer perturbationibus exagitati, Societatemq; & quidquid ab ea recte fit, exagitant, quos videtur Deus punisse. Namque mor-

Et Societa-
tis, ex ma-
leuolorum
inuidia.

Yy bus,

Et quia
Lutherana
pestis præ-
seruatricis.

bus, ac pestilentia Lutherana, quæ his diebus comprehensa est, ex istis profecta est. Ac Societas non modo in Religiosis, alumnisque suis contaminata non est, sed etiam per eam ista venerunt in lucem mala. Vniuersique qui apud Religiosos ex ea confessi sunt, integrique perseverauerunt, & ab ista intacti lue, beneficio plane singulari Dei: cui gratiæ debentur infinitæ, ita regenti, & illuminanti, qui confidunt in illum. Ita ille Par. 2. Hist. Soc. lib. 2. num. 126.

Socij He-
roes subli-
mes, & ad-
mirabiles.

AB EODEM, De quo Abbas Syluester Maurolicus (in Oceano Religionum pag. 406.) refert, à tanto Sicilia Prorege dictum ad eundem Hieronymum Domenecum de primis à Societate Patribus istic visis, ac è pulpito, [athedraque auditis: Deus bone! (aiebat Prorex) ecquod hoc Herouum sublimium, & admirabilium genus est, quod nobis adduxisti?

Ad anima-
rum lucra
plurimas
induit
personas
Societas.

2. * A PROREGE INDIE ORIENT. Qui P. Abrahamum de Georgis videns Turcico habitu indutum, asseruit: Hæ sunt adinventiones, quibus Societas ad lucrandas Deo animas vitur, propter quas suos filios tot, ac tam manifestis terra marique periculis exponit. Ita Tom. 2. Viror. Illust. Soc. fol. 498. In vita P. Georgis.

Quantum
elimata à
Tigrensi
Prorege.

3. * A PROREGE TIGRENSI In Æthiopia, qui tam humiliter de se, ac tam magnifice de Nostris, nostraque Religione sentiebat, vt plane fateretur, ac diceret, Se Societatis famulum, ipsiusque socios exalceandi indignum. Sic in Relat. Æthiopiæ. lib. 1. cap. 13. fol. 96.

Et ab Abas-
sinens.

4. A PROREGE ABASSINENSI, Cuius etiam in colenda Societate tantum studium, vt cum indignum se, diceret, qui vel infimum genus Officij socijs exhiberet, Christianum hominem muneribus ample donatum, suæ etiam mensæ adhibuit, causa non alia, quam quod Societatis nostræ Patribus ministraret, quin eo aliquando se demissionis abiicit, vt ciborum etiam reliquias, quæ à religiosi nostrorum refectioe supererant, sibi sumendas cum summa veneratione colligeret: qua de re cum moueretur à Patribus, verecunde scilicet, ac tantum non moleste ferentibus, nimiam quoque tanti Principis